ANULAT

Anul II Nr. 404 Exemplarul lei 300 Miercuri 17 Iulie 1946

SPORTUL popular

Ce ne învaţă experienţa ţărilor străine cu privire la problemele campionatului naţional?

de E. HORN

Divizia Naţională este cea mai importantă competiţie sportivă regulată ce se poate organiza. In orice ţară din Europa, campionatele naţionale de foot-ball sunt în centrul interesului sportivilor şi toate ţările, cu excepţia României, s'au grăbit, ca imediat după terminarea războiului, să reia seria întreruptă a campionatelor de foot-ball pe ţară.

Foot-ballul este sportul rege, de care depinde în bună măsură şi dezvoltarea tuturor celorlalte sporturi. Cu popularitatea jocului de foot-ball dela noi, nu poate concura nici-un alt sport. Cel puţin 50% din sportivii ţării noastre practică în primul rând jocul de foot-ball şi cel puţin 80% din totalul spectatorilor dela reuniunile sportive se recrutează din publicul jocurilor de foot-ball. Dacă un sport vrea să se lanseze şi să se producă, recurge în primul rând la publicul foot-ballului, ceränd să fie programat în deschiderea matchurilor importante. Astfel se întâmplă întotdeauna cu sporturi cum sunt rugbyul, handballul şi atletismul.

Afară de aceste considerente, trebue să avem în vedere şi aportul material extrem de important pe care-l reprezintă încasările jocurilor de foot-bali nu numai pentru grupările practicând acest joc, dar pentru toate sporturile practicate la noi, cari profită direct sau indirect din realizările materiale ale jocurilor de foot-ball.

Dar nu am terminat. Mai există un argument de valoare pur tehnică, care face ca clasa de joc a echipelor să nu se poată menţine şi mai puţin ameliora, dacă nu există stimulentul adus de traficul larg al valorilor de joc ocazionat de campionatul naţional.

Aceste argumente sunt invariabil valabile pentru toate ţările europene, într'o măsură mai mare sau mai mică. Acestea au fost argumentele peste tot în toate ţările, pentru care s'a găsit, că pot fi neglijate unele dezavantaje de moment şi pentru care s'a procedat la restabilirea campionatului naţional făcând uneori sacrificii serioase pentru organizarea lui.

Aceste ţări au găsit, că cea mai bună dovadă a terminării războiului şi că cel mai sigur semn pentru reînceperea unei activităţi de reconstrucţie în sport, este tocmai campionatul naţional de foot-ball şi l'au început atunci când n'au amuţit încă nici ultimele împuşcături.

In Varşovia pustiită, la Budapesta în mijlocul ruinelor încă fumegânde, în Parisul eliberat dar înfometat şi în Anglia bucuroasă de victoria armelor eliberatoare.

Noul stadion al Stalingradului nu s'a terminat încă şi nici la Minsc nu s'au întors încă toţi locuitorii refugiaţi sau deportaţi, dar în uriaşul campionat al Uniunii Sovietice, unde echipele călătoresc dela dela Kiev la Stalingrad, sau dela Odesa la Leningrad pentru a se întâlni, ele parcurg mii de kilometri săptămânal, numai pentru a absolvi cu regularitate grandioasă competiţie a foot-ballului sovietic.

Numai la noi nu s'a început încă organizarea unui campionat naţional de foot-bal şi nici nu se proectează începerea lui, decât pentru anul 1947, când se vor împlini 3 ani dela eliberarea ţării noastre de sub jugul fascist.

Cari sunt motivele pentru cari la noi nu s'a început încă această competiţie de cea mai mare importanţă pentru sportul autohton? Credem că nu greşim prea mult afirmând, că nu sunt decât două motive, destul de serioase pentru a fi luate în consideraţie. Şi anume: 1) lipsa unui criteriu obiectiv şi care să mulţumească pe toată lumea, pentru desemnarea echipelor participante la această competiţie şi 2) eventualele pierderi materiale cauzate de această competiţie grupărilor participane, din cauza dificultăţilor de deplasare.

Ne ferim să influenţăm prin autoritatea acestor coloane, judecata forului competent în această problemă, dar am considerat de a noastră datorie, să contribuim la soluţionarea unei crize existente în footballul românesc, cu perspectiva largă pe care am câştigat-o prin studierea situaţiilor asemănătoare în mai toate ţările europene. Nu tăgăduim, că argumentele cari au contrazis până acum organizarea campionatului naţional sunt foarte serioase, dar credem că pot fi înlăturate cu înţelegerea situaţiei cluburilor şi prin măsuri chibzuite şi obiective.

Interesul foot-ballului, care cum am explicat mai sus, este într'o largă măsură şi interesul sportului românesc, este mai presus de micile interese de club şi în acest spirit credem, că se poate găsi o soluţie tranzitorie care să împace pe toţi interesaţii şi să satisfacă şi comandamentele supreme ale sportului.

Organizarea unei competiţii pe ţară cu caracter tranzitoriu cu participarea cluburilor cu situaţia materială consolidată, ar rezolva poate problema. Aceste cluburi ar începe această competiţie încă în toamna aceasta, fără ca prin acest fapt să aibă drepturi câştigate la anul, când ar începe competiţia definitivă, pe principiii dinainte fixate.

Până atunci celelalte grupări s'ar califica pe baza unor competiţii locale sau regionale, pentru a disputa locurile definitive în vara anului 1947, cluburilor ce nu s'au clasat în fruntea competiţiei tranzitorii.

Ideea aceasta nu este originală şi a fost propusă din mai multe locuri şi nu ar trebui decât forţă morală suficientă pentru adoptarea ei. Şi F.R.F.A. are această autoritate.

Soluţia propusă ar răspunde ambelor obiecţiuni suscitate şi ar aduce incontestabil un mare reviriment în sport.

La F.R.F.A.

Comisia Campionatului Naţional se întruneşte astă seară pentru a rezolva problema campionatului naţional

Când va începe Divizia Naţională A?

In şedinţa de astăseară a C. C. N.-ului se va lua în discuţie formula de disputare a campionatului, care va începe în această toamnă.

Reamintim că această comisiune s'a mai întrunit şi Vineri seara când a luat în discuţie programul Biroului Federal, prin care hotărîse ca viitoarea Divizie Naţională A să înceapă în toamna anlui 1947.

După o şedinţă de câteva ore, în care s'au discutat mai multe probleme posibile nu s'a ajuns la nici-o soluţie, urmând ca astă seară să se hotărască definitiv, viitoarea formulă de disputare a campionatului.

Vom avea campionate locale?

Proectul Biroului Federal prevede că în toamna anului 1946 să înceapă un campionat de calificare în urma căruia să se cunoască echipele ce vor alcătui viitoarea Divizie Naţională A. In acest sens urmează să avem tot un campionat local, urmând ca în toamna anului 1947 să înceapă prima divizie a ţării.

Conducătorii grupărilor fiind de acord ca în toamna acestui an să avem un campionat predivizionar, rămâne ca C.C.N.-ul să studieze îndeaproape această formulă.

Va începe Divizia Naţională în toamna anului 1947?

In cazul când vom avea un campionat de calificare, care va constitui criteriul de selecţionare a echipelor, urmează ca prima divizie să înceapă în toamna anului 1947 şi va cuprinde 14 echipe.

Repartiţia echipelor va fi astfel: 4 echipe din Bucureşti, câte o echipă din Arad, Timişoara, Reşiţa, Petroşani, Cluj şi Oradea, urmând ca celelalte patru locuri să fie ocupate de campionii regionali.

Proectul va fi discutat astăseară

In acest sens C.C.N.-ul se întruneşte astă seară pentru a-şi perfecta programul şi în urma căreia şedinţe să înainteze proectul de organizare, spre aprobarea Biroului Federal.

Lucrările necesitând o oarecare urgenţă, Biroul Federal urmează să se întrunească mâine seară, când urmează să se ia o decizie definitivă.

Ishutita demonstraţie sportivă din cadrul kermezei tineretului de la pădurea Băneasa

Duminică, în pădurea Bănesei, tineretul s'a înfrăţit din nou în voioşia şi dorinţa fermă de a fi unit pentru totdeauna. A fost mult entuziasm şi chiar cei care trecuseră de vârsta jocului şi a avântului, s'au molipsit de bucuria miilor de tineri răspândiţi prin luminişuri.

De odată microfonul anunţă începerea programului sportiv organizat de resortul rural-urban din O. S. P.

Era semnalul de mult aşteptat! O. S. P.-ul, a oferit mai mult decât o demonstraţie ca pentru un divertisment la o Kermeză oarecare: a oferit o înaltă şcoală de educaţie sportivă grefată pe fondul optim al tineretului nostru democrat.

Ce ar fi însemnat o searbădă demonstraţie sportivă fără nota de înaltă ţinută sportivă impregnată de organizatori?

Şi tineretul a răsplătit cu prisosinţă; se auzeau scandând O.S.P.... O. S. P.... Trăiască O. S. P. într'un entuziasm general; glasurile erau tinereşti şi vroiau par'că să trimeată dincolo de orizonturile păduri — spre ţara încărcată de roade şi libertate — vestea că sportul este al poporului şi pentru el; şi mai ales al tineretului acestui popor, tineret cândva întrebuinţat în războaie imperialiste.

*

Programul demonstraţiilor sportive a început cu întâlnirile de box amator între elevii sălii S. T. B., sub conducerea maestrului Neculai Carata.

In limitele categoriei muscă Mircea Mateescu s'a întâlnit cu Sia Ilie iar la uşoară Ionescu Constantin contra Grigore Urucu şi Geo Coarnă cu Tiţă Vasile au furnizat întâlniri spectaculoase.

A urmat apoi demonstraţia de gimnastică. Echipa naţională de gimnastică — de curând întoarsă dela balcaniadă — a demonstrat înalta ei clasă.

Pe rând, au trecut la fuse şi paralele. Andrei Kerekes. Drăghici

(Urmare în pag. III-a)

Ray Robinson în drum spre titlul mondial a învins pe Norman Rubio la puncte

NEW-YORK (Sportpress). — Pe stadionul Roosevelt din statul New-Jersey, s'a disputat, în faţa a 10.000 spectatori, matchiul dintre Ray „Sugar" Robinson şi Norman Rubio. Primul a câştigat la puncte. Frumos atlet, cu picioare suple, Robinson posedă o stângă bună şi un excelent uppercut de dreapta. S'a servit de ele cu succes în faţa lui Rubio, fără a lăsa impresia că a dat totul. Boxând ffără gardă — atât de sigur era de el — Robinson şi-a dominat de departe adversarul, trimiţându-l de două ori la pământ, pentru 2 secunde cu un crochet de dreapta la inimă şi pentru 9 secunde la o serie de crochete. Dar Rubio a rezistat şi a reuşit să ducă matchul la limită. Robinson nu a lăsat totuşi cea mai bună impresie, având drept scuză faptul că şi-a rănit ambele mâini la nişte lovituri tari.

In viitoarele matchuri Ray „Sugar" Robinson va înfrunta pe Joe Cruscio la 18 Iulie şi pe Marty Servo la 21 August.

Şi câteva date senzaţionale din palmaresul lui Robinson: 85 matchuri amatoare, neînvins, cu 69 victorii prin K. o., dintre cari 44 în prima repriză; 68 matchuri profesioniste, o singură înfrângere în faţa lui Jack Lamotta, pe care l-a bătut apoi de 3 ori.

Interview cu Paavo Nurmi în limba lui Virgiliu

Nurmi junior, blestemat la 14 ani

de tată său pentrucă are picioarele prea scurte

de GONNI BRERA

SPORTUL IŞI ARE EROII LUI, CUM IL ARE ISTORIA PE NAPOLEON. SE POT AŞTERNE ANI GREI ŞI MULŢI PEŞTE FAPTELE STRĂLUCITE ALE UNUI SPORTIV, DAR NICIODATĂ UITAREA. INFRÂNGEREA DELA WATERLOO NU CUNOAŞTE RUGINA.

Există oare amator de sport în mintea căruia să nu stăruie numele lui Nurmi? Orice prezentare este deci inutilă. Să stăm mai bine de vorbă chiar cu el.

Quid cogitat Nurmi

Pachebotul „Borée" face cursă regulată între Stokkholm şi Abo. Şi dacă său exterior nu ar tenta atenţia nisău exterior nu ar tenta atenţiă nimănui.

Să-i luăm un interview lui Nurmi? Cam dificil. Nu pentrucă subiectul nostru ar fi morocănos, ci pentrucă, ne-am dat seama imediat amândoi, că ne desparte bariera limbilor. Cu toate că a cutreierat lumea, nu se poate spune că Nurmi este poliglot.

Câteva încercări, mai mult pantomimice, dar nereuşite, şi Nurmi era pe punctul de a abandona „conversaţia". Dar „providenţa" şi-a spus cuvântul, împrumutând formele respectabile şi trăsăturile severe ale unui bancher finlandez, care vorbea latina. Şi astfel, pe apele liniştite şi verzi ale Mării Baltice, limba însorită a lui Virgiliu a servit de translator.

Un dolar metrul!

Pasagerii depe covertă ascultau uimiţi, cu gurile căscate. Intrebările şi răspunsurile se succedau însoţite de murmure ce aduceau a spovedanie catolică:

— Quid cogitat Nurmi de Haegg et Andersson dequalificatione?

Ce gândea Paavo Nurmi? Răspundea în doi peri, fixându-mă cu ochii săi mici şi pătrunzători. Se temea de răspuns. Se îndoia, poate de ceeace îmi vor povesti compatrioţii săi. Intr'adevăr, toată lumea de aici vă poate reaminti că Nurmi a alergat în Statele Unite de 51 ori, dintre cari de 25 ori pe 5000 m., la preţul de un dollar metrul. Şi afacerea trebue să fi mers bine, pentrucă, la întoarcerea în patrie, a făcut câteva cheltuieli... mărunte: un atelier pentru Madame Nurmi, câteva case de comerţ şi un hotel la Helsinki...

Trebue să ne mai mirăm, atunci, că omuleţul acesta isteţ nu bătea nici-odată definitiv recordurile? Căci era mai profitabil, de dragul a 2/10 secunde de fiecare dată, să reînnoiască succesul lucrativ din Duminică în Duminică...

Paavo Nurmi controlându-şi cronometrul

Lanţuri de aur la picioare

Il va urma oare fiul său pe calea aceasta a marilor succese? Este îndoelnic. Nu are decât 14 ani, dar imaginaţia înflăcărată a vecinilor a răspândit svonul că ar fi fost blestemat de autorul zilelor sale, pentrucă ar avea picioarele prea scurte! Totuşi, Nurmi junior beneficiază de toată averea tatălui său. Şi cei mai veritabili pur-sânge nu aleargă repede decât cu... lanţuri de aur la picioare!

Despre succesori

— Heino?

Nurmi rămâne evaziv... Gândeşte desigur că ar fi putut face mai mult... Şi precizează:

— Heino are 32 ani e prea bătrân. Cu toate acestea, responsabili nu sunt alergătorii... ci conducătorii.

Şi continuă:

— Heino? Da... Căci progresul a fost formidabil la demifond, dar nu a fost acelaşi peste 5.000 m.

Un omagiu indirect? Sau, dimpotrivă, rezervă? Cine ştie... Omul nu s'a schimbat.

De unde era să ştim toate astea, când am pus piciorul pe pachebotul „Borée", care luneca greoiu pe apele liniştite şi verzi ale Mării Baltice?

După L'Equipé
de v. b.

Faza din matchul de polo Ilsa I — Viforul Dacia
Reportajul în pag. IV-a

LUMINA

In această lună lipsită de manifestaţii sportive importante, prezenţa echipelor naţionale de gimnastică în mijlocul nostru, a reprezentat un moment deosebit de luminos.

Sâmbătă seara pe Venus, o mulţime de lume a venit mai devreme ca deobicei, nu numai pentru a-şi ocupa locuri bune în tribună pentru gala de box, ci şi pentru a vedea pe gimnaştii noştri întorşi dela Sofia şi dintre cari unii au repurtat succese frumoase.

Am văzut cu această ocazie demonstraţia fetelor noastre în frunte cu campioana balcanică Maria Pop şi am rămas încântaţi de graţia şi armonia mişcărilor, şi de fermitatea privirilor, acestor fete.

Ne-a surprins energia şi vigoarea masculină a băeţilor cari ne au reprezentat la Sofia. Ne am dat seamă, că dacă preciziunea mişcărilor lor gimnastice mai lasă de dorit, o disciplină sportivă liber consimţită şi o ţinută corectă face din această echipă un lot de sportivi de care ne putem mândri. Amestecul vârstei şi al experienţei alături de tinereţe şi de avânt prezente în această echipă, ne a impresionat plăcut. Am văzut astfel, că bătrânii cari ne-au reprezentat ţara încă la Olimpiada din 1936 nu şi-au pierdut timpul şi au lucrat pentru ridicarea unei generaţii noi de gimnaşti, care să ducă mai departe tradiţia gimnasticei la aparate, în ţara noastră.

Sperăm, că în curând vor veni timpuri, cari să permită, ca odată cu o mare dezvoltare a sporturilor să putem propaga în rândul maselor de tineret şi acest sport frumos, care cere mulţi ani de pregătire, dar produce în schimb exemplare de oameni viguroşi şi stăpâni absoluţi pe propriile lor corpuri.

Până atunci câtiva entuziaşti ai acestui sport, vor păstra intactă tradiţia gimnasticei la Reşiţa, Cluj, Timişoara şi Arad pentru a servi de cadre bine pregătite pentru o largă răspândire a gimnasticei în ţara noastră.

Ii felicităm pentru abnegaţia, priceperea şi perseverenţa lor şi le promitem că-i vom ajuta în popularizarea activităţii lor frumoase.

Pallada (Jugoslavia) a învins pe Bergelin (Suedia) în finala europeană a Cupei Davis

BELGRAD, 15. — Primul match de simplu domni din finala europeană a Cupei Davis a adus victoria lui Pallada (Jugoslavia) asupra lui Bergelin (Suedia) cu 6:2 6:3.

Ieri dimineaţă

Echipa naţională de gimnastică a fost prezentată d-lui Odisie Pârvulescu

Ieri dimineaţă, în localul din str. Batiste, d. Odisie Pârvulescu, secretarul general al Organizaţiei Sportului Popular, a felicitat echipa naţională de gimnastică, întoarsă de curând dela Balcaniada dela Sofia.

D-sa a scos în evidenţă importanţa pe care o are o temeinică pregătire a cadrelor în spiritul adevăratei sportivităţi. A făcut apel la toţi, să depună străduinţe pentru ca idealul pe care şi l-a propus Organizaţia Sportului Popular să fie înfăptuit cât mai curând.

Au răspuns: d. Ştefan Petrescu, unul dintre conducătorii echipei şi d. Drăghici, din partea concurenţilor.

După aceasta d. Pârvulescu a înmânat participanţilor la concursurile balcanice, câte o plachetă oferită de O. S. P.

Ieri după amiază concurenţi români, timişoreni şi clujeni au părăsit Capitala pentru a se împoia la vetrele lor.

Celor din Cluj, Regionala, împreună cu sportivii oraşului, le pregăteşte o frumoasă primire, cu nelipsitele flori şi muzica militară. Reprezentanţii clujeni duc cu ei nu mai puţin de cinci titluri balcanice.

Sâmbătă şi Dumincă la Reşiţa şi Predeal...

Campionatele naţionale sindicale de atletism şi concurs propagandistic organizat de A.C.R.

Deşi teoretic mişcarea atletică e în plină vacanţă, totuşi Sâmbătă şi Duminică vor avea loc concursuri.

Reşiţa va găzdui — pentru prima oară în istoria sa — campionatele naţionale sindicale de atletism, menite să aducă atletismului muncitoresc un număr impresionant de noi aderenţi şi satisfacţia unei mari biruinţi. Faptul că regizează harnica grupare U.D.R. şi că participă o serie întreagă de atleţi muncitori, de primă mărime ca: Dinu Cristea, Baboe, Teodosiu, Radu Ionită, Dumitru Constantin, Tony Kastner Toma Hegheduş, Iosimovici Pascu, etc. ne întăreşte convingerea, că acest concurs nu va fi mult departe de succesul desăvârşit.

In acelaş timp la Predeal, A.C.R.-ul va organiza un concurs propagandistic la care vor lua parte toţi membrii clubului şi în plus Ioan Moina, Zeno Dragomir, Belba şi poate Tălmaciu. Şi acest concurs cu siguranţă că nu va fi ocolit de succesul pe care-l merită.

La Balcaniada dela Sofia

Echipa naţională de gimnastică a cucerit cinci titluri

Maria Pop, Gizela Doboşan, Melinda Kerekeş, la fete şi Vasile Moldovanu, la băeţi sunt campionii balcanici ai României

Rezultatele la probele feminine

SA SCRIS ATAT DE PUŢIN DESPRE BALCANIADA DE GIMNASTICA DELA SOFIA! DE CE, NU ŞTIU. COMPORTAREA ECHIPELOR NOASTRE, PRIVITA PRIN PRISMA CONDIŢIUNILOR IN CARE S'AU PREGATIT REPREZENTANŢII, A INTRECUT AŞTEPTARILE CELE MAI OPTIMISTE.

Gimnastica la aparate a avut o lungă perioadă de stagnare a activităţii, în timpul ultimilor patru ani. Singurele centre care au reuşit într'o măsură oarecare să se redreseze au fost Cluj, Timişoara, Arad şi Reşiţa.

La Cluj, activitatea a fost viu susţinută, din toate punctele de vedere, de conducerea fabricei Dermatas Acesteia îi adresăm pe această cale mulţumirile noastre — ale tuturor sportivilor — pentru frumos de a fi la dispoziţia echipei noastre feminine costumele de gimnastică.

Dintre celelalte centre, Reşiţa este cel mai bine înzestrat, posedând câteva elemente valoroase. E suficient să amintim numele lui Drăghici şi Kerekeş Andrei. Doamna Doboşan este animatoarea secţiei feminine.

La un pas de victorie

România s'a aflat într'adins la un pas de victorie.

Comportarea fetelor a fost excelentă, acestea reuşind să câştige patru titluri balcanice din cinci.

Şi totuşi în clasamentul pe noţiuni România figurează la locul trei, la o diferenţă minimă — faţă de Bulgaria şi nu departe de Jugoslavia.

Explicaţia o găsim în faptul că echipa noastră a fost descompletată încă înainte de plecare prin îmbolnăvirea d-şoarei Corobeanu, în plus, la

MARIA POP

Sofia, am avut două accidente. In felul acesta România a fost lipsită de un apreciabil număr de puncte.

Cu toate acestea ne considerăm câş-

(Urmare în pag. III-a)

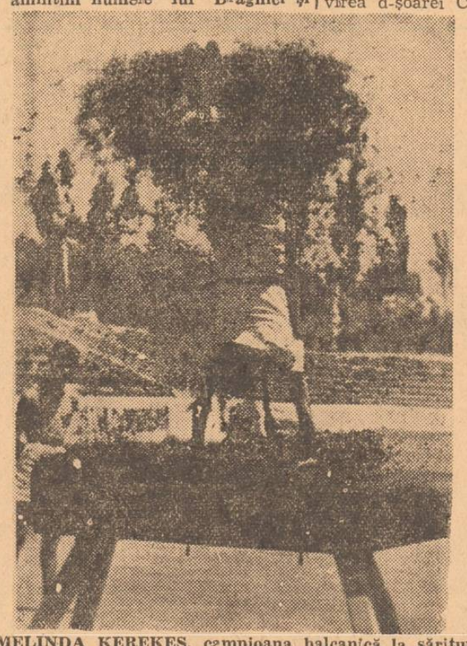

MELINDA KEREKEŞ, campioana balcanică la săritura peste cal

MARIA POP executând o figură grea la bârnă

INTUNERIC

Cel mai mare violoncelist al tuturor timpurilor, Pablo Casals, a fost întrebat recent de un ziarist, de motivul contramandării concertelor sale contractate în Anglia. Casals a răspuns în felul următor:

„Eu nu-mi pot împăca conştiinţa de a apărea într'o Anglie care întreţine relaţii amicale cu dictatorul fascist Franco. Eu nu sunt politicianist: nici republican, nici comunist, nici monarhist. Preţuesc Anglia, dar este o ţară pe care o iubesc şi mai mult: Spania. Conştiinţa mea mă obligă să protestez şi eu protestez în singurul fel care mi-este posibil: adică nu concertez. In timpul ultimelor alegeri din Anglia, mă aflam în această ţară. Mi-aduc aminte în special de lozinca: „Noi nu vom tolera pe Franco" a laburiştilor. Insă aceste promisiuni nu au fost de loc respectate".

Cuvintele de mai sus sunt ale lui Casals. Un artist şi un patriot, care are conştiinţa omului superior. Ce fac în schimb unii sportivi pretişi democraţi ai anumitor ţări apusene? Ei continuă să întreţină legături cu Spania lui Franco, în loc să protesteze printr'un boicot sportiv împotriva stărilor din Spania fascistă.

Irlanda, Anglia, Franţa şi Elveţia au trimis în acest an diverşi sportivi în Spania şi au primit pe sportivii spanioli în ţara lor. Nu generalizăm. In aceste ţări sunt încă foarte mulţi sportivi cari nu fac o astfel de faptă înjositoare de colaborare sportivă cu fascistii şi au fost chiar foarte mulţi cari au protestat în modul cel mai energic, împotriva acestor concursuri sportive cu sportivii falangişti. Dar este nevoe de un protest internaţional al tuturor sportivilor, care să culmineze printr'un boicot total al sportului spaniol, pentru ca sportivii conştienţi democraţi din toată lumea să poată afirma că şi-au făcut datoria împotriva fascismului şi pentru adevărata democraţie!